

Foto: Kristin Witberg. Raukene på Fårö.
Design: Mike Mills.

Ansvarlig redaktør:
Ellen Beate Dyvi

Vitenskapelige redaktører:
Nils Roar Gjerdet
Jørn Arne Fridrich-Aas

Redaksjonssjef:
Kristin Aksnes

Redaksjonsråd/Editorial Board:
Linda Z. Arvidsson, Ellen Berggreen, Morten
Enersen, Jostein Grytten, Anne Christine
Johannessen, Sigbjørn Løes, Nils Oscarson,
Nina J. Wang, Marit Øilo, Ulf Örtengren

Redaksjonskomité:
Jon E. Dahl
Anders Godberg
Malin Jonsson

ABONNEMENT

Abonnementspris for ikke-medlemmer
og andre abonnenter kr 1800,-

ANNONSER

Henv. markedsansvarlig Eirik Andreassen,
Tlf. 22 54 74 30.

E-post:
annonse@tannlegetidende.no

TELEFON OG ADRESSE

Haakon Vils gate 6,
postboks 2073, Vika, 0125 Oslo
Tlf. 22 54 74 00

E-post: tidende@tannlegeforeningen.no
www.tannlegetidende.no

UTGIVER

Den norske tannlegeforening

ISSN 0029-2303

Opplag: 6 400. 11 nummer per år

Parallellpublisering og trykk: 07 Media AS
Grafisk design: Mike Mills

Fagpressens redaktørplakat ligger til grunn
for utgivelsen. Alt som publiseres representerer
forfatterens synspunkter. Disse samsvarer
ikke nødvendigvis med redaksjonens eller Den
norske tannlegeforenings offisielle synspunkter
med mindre dette kommer særskilt til
uttrykk.

Godt år!

Den norske tannlegeforenings Tidende er nå inne i sin 125. årgang. Det feirer vi med en jubileumslogo på forsiden gjennom hele årgangen, og vi vil komme med jubileumsstoff i løpet av året.

Det er også blitt en lang tradisjon at vi bringer felles nordiske vitenskapelige artikler i de to første utgavene av årgangen. I år er intet unntak. For 21. gang publiserer det danske, finske, svenske og norske tannlegetidsskriftet felles vitenskapelige artikler ved årets begynnelse.

Temaet i år er diagnostisering og behandlingsplanlegging. Det skulle være aktuelt for alle klinikere.

I forordet leser vi at inspirasjonen til et større nordisk samarbeid om akkurat dette temaet blant annet kom i forbindelse med TV 2 og Forbrukerrådets runde, sammen med en gruppe pasienter, til et utvalg tannleger i Oslo-området, for en tid tilbake. En runde som avdekket til dels stor variasjon i hva en og samme pasient ble foreslått av behandling, av ulike tannleger.

Noe variasjon vil det naturligvis alltid være, så lenge det er en viss grad av skjønn inne i bildet. Det er det ikke nødvendigvis noe galt i. Og kanskje det er mulig å komme nærmere en felles forståelse eller oppfatning av hvordan en kommer frem til riktig diagnose og mest hensiktsmessig behandling for akkurat denne pasienten akkurat nå. Det har redaksjonskomiteen for årets to nordiske temahefter ønsket å bidra til. Det første foreligger her, nå. Det andre kommer i februar.

På debattsidene i denne utgaven av Tidende argumenterer en av tannlegene som har vært engasjert som sakkyndig i Torgersen-saken for at det ikke ble begått feil fra norske sakkyndige tannlegers side da Fredrik Fasting Torgersen ble dømt for drap i 1958, eller i forbindelse med gjenopptakelsesbegjæringer senere, mens jurister og forskere som har gransket tannbittbeviset argumenterer sterkt

for det motsatte – slik sakkyndige tannleger fra andre land også har gjort. Striden om tannbittbeviset har ført til at gjenopptakelseskommisjonen har uttalt at den er egnet til å skape usikkerhet med hensyn til i hvilken grad beviset knytter Torgersen til handlingen. Det kommisjonen imidlertid også hevder er at det ikke er grunnlag for å hevde at tannbittbeviset alene ble tillagt spesielt stor vekt da Torgersen ble dømt i 1958. Det synes å være en urimelig påstand, ettersom det klart fremgår at tannbittbeviset ble regnet som et sikkert fellende bevis – blant flere, som i likhet med tannbittbeviset, viser seg å ikke holde som bevis, når de blir gjort til gjenstand for skikkelig vitenskapelig gjennomgang og analyse.

Etterlysningen fra debattantenes side etter norske tannleger som vil komme på banen og gå inn i saken nå, med en vitenskapelig tilnærming til tannbittbeviset, er helt utvetydig.

Om ikke lenge fremmes det en ny gjenopptakelsesbegjæring. Det blir den sjette. Og kanskje saken endelig skal få en avslutning. Det krever en vilje til å se på tingene helt på nytt uten å skjele til gamle såkalte sannheter. En slik tilnærming er det god tradisjon for i vitenskapen. Det kan være noe å rette seg etter, for rettsvesenet også.

Jeg har mottatt henvendelser fra tannleger og lesere av Tidende som sier at de sterkt ønsker å få klarhet i om de norske sakkyndige tannlegene som har vært involvert har tatt eller gjort feil. Et engasjement fra odontologer med nødvendig vitenskapelig skolering og bakgrunn, som ønsker å bidra til at det blir ryddet opp, er imidlertid, meg bekjent, hittil uteblitt.

Vi får se hva det nye året bringer. Jeg håper det blir godt.

Ellen Beate Dyvi

